

[Nyrup Rasmussen]

indtryk af, at det nu er regeringens økonomiske politik alene, der frembringer forandringerne. Til andre tider, hvor det går mindre godt, får vi fortalt, at verdensøkonomien har indflydelse på resultaterne.

Ærligt talt, statsminister, burde man ikke vedstå som statsminister for dette lands regering, at lønstigningen før og efter 1982 selvsagt også har at gøre med inflationen og selvsagt også, statsminister, har at gøre med inflationen i verdensøkonomien? Burde statsministeren ikke oplyse befolkningen om, at den lønudvikling og den lønafdæmpning, der har været, også hænger sammen med den generelle lønafdæmpning og inflationsafdæmpning, der har været ude i Europa, i Norden og i hele verdens økonomi? Sådant er verden jo også skruet sammen.

Jeg mener ikke, at vi står os ved at stille tingene så enkelt op, og i øvrigt, statsminister, hvis vi endelig skal til det, kan vi jo erindre om den daværende socialdemokratiske regerings økonomisk-politiske indgreb i december 1979, som jo nøgternt betragtet har indebåret den stærkeste konkurrenceevneforbedring på den kortest mulige tid, vi har set indtil dato.

Må jeg så sige til hr. Ivar Hansen én gang til: Er det ikke mere den samlede sandhed at fortælle lønmodtagerne, hr. Ivar Hansen, at den økonomi, man har tilbage som lønmodtager i Danmark i de kommende 4-5 år, hvis regeringens plan skulle blive en realitet, det, man vil have tilbage til privat forbrug, vil være mindre end det private forbrug, man har i dag?

Det vil det være år for år af tre grunde, hr. Ivar Hansen. For det første: De besparelser, man skal gennemføre i den offentlige sektor, skal findes og får konsekvenser for egenbetaling og for brugerbetaling på daginstitutioner og meget andet. For det andet: De faglige kontingenter vil blive fordoblet eller tredoblet. Og for det tredje: Det er mere end de skattelettelser, hr. Ivar Hansen stiller i udsigt.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er næsten med masochistisk vellyst, når hr. Ivar Hansen taler om de 50 mia. kr., der skal spares i den offentlige sektor, og hr. Ivar Hansen konstaterer med patos, at Socialdemokratiet altså ikke vil være med til at spare.

Et sparemål på 50 mia. kr. i en økonomi, der ikke er vækst i, som ikke skaber større beskæftigelse, mindre arbejdsløshed, er en fuldstændig nedbygning af velfærdssamfundet, fuldstændig uacceptabelt. Og det overser – og det er derfor Socialdemokratiet må sige nej til disse barbariske nedskæringsmål – at der er en sund og fornuftig sammenhæng mellem, at man har en stor kvindelig erhvervsdeltagelse, og at man har en stor velfungerende offentlig servicesektor.

Jeg ved godt, at hr. Ivar Hansen nok dybest set hellere ville have halvdelen af de kvinder, der nu er ude på arbejdsmarkedet, hjem til kødgryderne. Det er selvfølgelig en politisk målsætning, men så bliver hr. Ivar Hansen altså nødt til at gå op og vedkende sig den målsætning i stedet for at stå og tale for nogle nedskæringer, som vil ramme omsorgen for børn, for gamle, for syge, som vil ramme uddannelsessystemet, som vil ramme sundhedssystemet, og som vil have som konsekvens, at en meget stor del af de kvinder, der er ude på arbejdsmarkedet, ikke længere kan være der.

Det er det, det handler om, og før det borgerlige Danmark begynder at forstå, at sammenhængen ikke bare i dansk økonomi, men også i andre, veludviklede industrilandes økonomi, er, at når vi skal have en høj erhvervsdeltagelse for begge køn, skal vi også have en stor og veludviklet offentlig servicesektor, kan der ikke skabes et fornuftigt grundlag for samtale. Når de borgerlige bliver ved med at snakke om, at vi skal banke den offentlige sektor tilbage til, hvad den var for 5 eller 10 år siden, er det det samme som at kræve, at kvinders erhvervsdeltagelse skal bankes tilbage til, hvad det var dengang.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg synes faktisk, at vi har haft en god og afklarende debat foreløbig her i dag, der med de meldinger, der allerede er givet fra partiernes side, understreger, at der ikke i Folketinget i dag er tilslutning til den fordelingspolitiske profil, der er i regeringens udspil. Der er ikke tilslutning til det. Og det, der lyder fra alle sider, er naturligvis, at der gives meget store skattelettelser i toppen, som skal finansieres af andre.

Ingen – heller ikke på regeringsbænkene – har i dag bestridt, at der vil blive reelle for-